

برخی اقشار مرفه از یارانه بیمه کارگران ساختمانی رانندگان تاکسی و قالیباف ها سوءاستفاده می کنند

یارانه بیمه کارگران در جیب بسازو بفروش ها

۸ صفحه ۸

محمد زارع پس از یک سانحه تصادف دچار مرگ مغزی شد

پرواز قلب سرباز یزدی به تهران

۶ صفحه ۶

علیرضا فغانی و آرات حسینی؛ فهرست مهاجرت ادامه خواهد داشت؟

کوچ ورزشی ها به آقای داور رسید

۱۴ صفحه ۱۴

دوباره ماه محرم، دوباره سریال میر باقری و دوباره موج انتقادها

مختارنامه قسمت آخر ندارد!

۱۴ صفحه ۱۴

یک نوید محمدزاده خوش اقبال در آن طرف مرزها

خشن و دلربا حتی در ونیز

۱۵ صفحه ۱۵

عکس: کاظم قانع / ایرنا

گزارشی از آیین قدیمی دهه اول محرم که در روستای اراضی مبار که اصفهان بر گزار می شود

نمایش ارادت با نذری ۵۰ هزار نفری

تا بعد از غذا مقدمات تعزیه خوانی بعد از ظهر را مهیا و همه اهالی دو روستا را دور هم جمع کنند. رسم کهن روستای اراضی و باغملک از روز هفتم محرم شروع می شود. لیلی ساکن اصفهان است و مانند بسیاری از ساکنان اصفهان تاسوعا و عاشورا را در اراضی و باغملک است. «مادر بزرگ سال هاست نذری اش را خودش می پزد، مثل بسیاری از زنان روستا. حتی برنجش را روی آتش می پزد، کاری که مادر و مادر بزرگ هایش انجام می دادند. این جا هر خانهدانی نذری خودش را می پزد و این در حالی است که هر خانهدانی در حسینییه یک تکیه دارد و روزهای تاسوعا و عاشورا هر تکیه غذای نذری خودش را می پزد، برای همین هر تعداد هم عزادار وارد روستا شود، گر سته نمی ماند.»

روستاهای مبار که اصفهان سال هاست تاسوعا و عاشورای حسینی را به سبک و سیاق پدران شان برگزار می کنند و از میان این روستاها اراضی و باغملک به دلیل سبزی های بزرگ غذا که با حوصله و سلیقه زیادی تزئین شده اند و با سر دادن اذان ظهر روی سر اهالی روستا به سمت حسینییه راهی می شوند، سسر زبان ها افتاده اند. روستاهایی که محصول عمده کشاورزی شان برنج است، محصولی که پایه اصلی نذرهای روستا به حساب می آید. جمعیت ۲ هزار نفری اراضی و باغملک با طلوع روز تاسوعا دست به کار می شوند و هر خانواده ای در حد توان دیگ نذری اش را روی هیزم های آماده می گذارند، تا آیین قدیمی روستا را به جا بیاورد. پخت نذری همزمان با برگزاری مراسم دعا و شب زنده داری تاسوعا انجام می شود. اهالی روستا پس از پخت غذا آن را با بهترین تزئین ممکن و سینی آرای، در نهایت سادگی و خلوص در سینی های بزرگ، بر سر نهاده و راهی حسینییه بزرگ روستای اراضی می شوند؛ سینی هایی پر از کباب، مرغ، قرمه سبزی، آبگوشت و قیمه. اهالی روستا تقدس و تکریم نذری امام حسین (ع) را از نیاکان شان به یاد دارند و سبزی های بزرگ با غذاهای تزئین شده هم بخشی از آیین است که هنوز هم اجرا می شود. علیرضا هم اصفهانی و چندسالی است که در این مراسم شرکت می کند. عزاداران هر دو روستا در حسینییه دور هم جمع می شوند، البته بعد از دور هم آمدن دسته های عزاداری و برگزاری رسم سینه زنی در کنار برپایی نماز روز تاسوعا. اراضی روز تاسوعا هر سال میزبان حدود ۵۰ هزار عزادار غیربومی است. جالب این است که هر خانوار به فراخور میزان در آمد خود غذا در دست می کند. روز تاسوعا کسی از روستا گر سته بیرون نمی رود، چرا که اگر احیاناً کسی در حسینییه سیر نشود، در خانه اهالی روستا باز است و از گردشگران مدام برای پذیرایی دعوت می شود.

ادامه در صفحه ۲

لیلا مهداد! پارچه های مشکی، آیه هایی از قرآن و پرچم هایی به نشانه عاشورا و قیام کر بلا همه جا را به تسخیر خود در آورده اند. تمام دیوارهای کاهگلی و آجری، رنگ دیگری گرفته اند، اهالی هم لباس تیره پوشیده اند تا باغملک و اراضی یکدست سبزه پوش باشند. حال و روز تمام روستاهای مبار که همین است. به مرور هیزم ها گوشه حیاط خانه ها روی هم تلنبار می شوند تا روزهای تاسوعا و عاشورا زیر دیگ های نذری را گرم کنند. برنج ها روی سینی ها بالا و پایین می روند، تا پاک و شسته شوند. مرغ ها شسته می شوند تا شکم پر شده روی سینی های بزرگ راهی حسینییه شوند. همه چیز از شب هفتم محرم بعد از اذان مغرب و عشا شروع می شود. این جا رسم است تاسوعا را روستایی که میهمان بوده، عاشورا میزبان باشد. لیلی سال هاست روز تاسوعا خودش را به اراضی می رساند تا سبزی از نذر مادر بزرگش داشته باشد. «شب هشتم محرم روستای میزبان نماز مغرب را که به جا آورد، دسته ای راه می اندازد و به سمت روستای میهمان می رود، تادر کمال ادب و به سبک و سیاق پدران شان روستای همسایه را برای میهمانی تاسوعا دعوت کنند. سلام خوانی هم یکی از رسوم قدیمی باغملک و اراضی است. روز تاسوعا دسته های هر روستا از حسینییه راهی می شود و ظهر تاسوعا در مکانی که مشخص است به هم می رسند. نخل های بزرگ رویه روی هم قرار می گیرند و متنی قدیمی خوانده می شود و نخل ها به احترام هم سر پایین می آورند و دسته روستای میزبان کنار می رود تا روستای همسایه وارد روستا شود و خودشان پشت سرش راه می افتند به سمت حسینییه.»

روستاهای همجوار «اراضی» این مراسم را در روزهای تاسوعا و عاشورا دارند؛ روستاهایی مانند اسد آباد محله محله می شوند و هر کدام میزبانی تاسوعا یا عاشورا را به عهده می گیرند. وقتی وارد روستاهای اراضی، باغملک، اسد آباد، زبایشهر و... می شوید، بوی نذری هایی که روی هیزم ها پخته می شود، تمام فضا را پر کرده است. هر خانهدانی نذری خودش را دارد. آفتاب تاسوعا که طلوع می کند، روستایی که میزبان است، هیزم ها و دیگ هایش را آماده می کند و زنان و دختران روستای میهمان هم مسیر روستای همسایه را در پیش می گیرند، تا سهمی در پخت نذری داشته باشند و مردان هم با دسته های عزاداری به روستای میزبان می آیند؛ رویه ای که روز عاشورا تکرار می شود، اما این بار روستای همسایه میزبان است و دیگ های نذری را برای میهمانانش آماده می کند. صدای الله اکبر مودن که در روستای می پچد، سبزی های بزرگ غذاهای تزئین شده روی سر اهالی می نشیند و راهی حسینییه روستا می شوند، تا بعد از نماز صرف شوند. در هیچ خانه ای بسته نیست. مردان در حسینییه می مانند،

حاشیه نویسی

در باب فشارها برای فیلترینگ و محدودیت بیشتر

شما که با مایکل جکسون هم مشکلی نداری برادر!

سیاوش باقی | موج های خبری به وجود آمده در روزهای اخیر را مرور کنید: ازدواج مردی با دختر خردسال، سگ کشی در جنوب تهران، مسافر کشی با آمبولانس و یک سری خبر دیگر موضوعاتی که مهمترین شان شده یا واکنش و تصمیم مسئولان مواجه شده یا متوقف شده و رسیدگی شده در چنانچه داشته باشید، ثنایا خبری هم بوده باشد باید دنبالش را گرفت که کی و چرا منتشر کرده و اگر می شود با منبع برخورد کرد و در هر حال، با رسانه های شفاف و قدرتمند سعی کرد فضایی به وجود آورد که شایعه سازان نتوانند کاری از پیش ببرند. درباره آنها که خبر از دواج و کودک همسری و سگ کشی و مسافر کشی آمبولانس و خبرهایی مثل گرداندن دستگاه آم آری در شهر را منتشر می کنند هم باید ناشر را پیدا و از او تقدیر کرد. اگر کسی تخلفی را ثبت می کند و به نمایش عمومی درمی آورد باید بداند که کار مثبتی کرده. می شود بخشی از این جوایز صدمیلیونی و هزار میلیونی را که در جاهای مختلف تقسیم می شود به همین شهروند - خبرنگاران اختصاص داد. مردم باید یاد بگیرند که در زندگی خصوصی هم سرک نکشند و حتی اگر توصیه های رسمی و اقدامات اشتباه مدیران

برای خبررسانی از دیگر شهروندان و سوسه شان می کند، سرشان توی لاک خودشان باشد. باید یاد بگیرند هم دیگر را برای تجسس تماشا نکنند و اگر کسی اشتباه یا گناهی می کند آن را رسانه ای و ترویج نکنند، اما مسأله تخلف و حق الناس فرق می کند. مسائل اجتماعی فرق می کند. اگر مسئولی از خودروی سازمانی استفاده شخصی می کند باید بداند که مردم می بینند و ممکن است رسوا شود. اگر کسی در بانک نوبت را رعایت نمی کند یا در خیابان و جاده رفتارش خط ناک و مرگبار است و حتی آشغال در طبیعت می اندازد باید بداند که عده ای هستند که حتی حرف هم نزنند و دخالت نکنند، ممکن است تصویرش را بگیرند و رسوای عالمش کنند. آن وقت این وسط با کسانی که همچنان دنبال فیلترینگ و محدودیت رسانه ها هستند چه باید کرد؟ کسانی که صدای وزیر ارتباطات را هم در آورده اند و به قول او به جای این که دنبال مافیای فروش فیلتر شکن باشند فقط فشار می آورند که فیلتر شود و بسته شود، راستش این جا با یکی دو مثال می خواهیم بگوییم این دوستان فیلترینگ طلب یابنت شان خیر نیست یا اطلاعات شان ناقص است. مورد عمو می اش جایی است که یک رسانه معتبر و شناخته شده کشور می آید و خبر سهمیه ای شدن بنزین در ساعات آخر شب را می دهد. در این وضع معلوم است چه خواهد شد. مردم می ریزند در پمپ بنزین ها و سرسام می شود و هزاران مشکل درست می شود.

ادامه در صفحه ۳

افتتاح رسمی «مرکز نوآوری و شتاب دهی هلال ایران»

۱۰ صفحه ۱۰

رئیس سابق انجمن آرد سازان از یک تخلف کار خانجات آرد سازی به «شهروند» می گوید:

آرد با طعم گاه و کلش

۹ صفحه ۹

نتایج یک تحقیق ۲۰ ساله در انگلیس نشان می دهد:

بیماری قلبی در گوشت خواران سگته مغزی در گیاه خواران

۷ صفحه ۷

علاوه بر طرح لباس ها که از کمپانی های بزرگ کپی شده اجناس اهدایی قدیمی و در انبار مانده هستند!

ماجرای غم انگیز یک تولید کننده لباس ورزشی و فوتبال ایران

۱۴ صفحه ۱۴

